Ţinta călătoriei

Ţinta călătoriei

Un bărbat se ducea într-o staţiune. Avea o mulţime de bagaje, aşa încît prin gări întîmpina tot felul de neplăceri. Într-o gară a fost aşa de supărat încît la întrebarea unui călător: "Unde mergeţi, domnule?" îşi pierdu răbdarea şi înjurînd puternic, strigă: "La dracu!" Un alt călător care era creştin, auzi acele cuvinte, merse după el şi se aşeză în acelaşi compartiment. După ce se linişti puţin, creştinul începuse începuse vorba cu el.

Pe parcursul discuţiei a găsit prilejul să-i aducă aminte de răspunsul dat, apoi îl întrebă: "Cînd credeţi că veţi ajunge la ţinta călătoriei?"

Celălalt care se mai potolise puţin, s-a ruşinat de iuţeala răspunsului. Mărturisi deschis că răspunsul lui grăbit la urma urmei era adevărat şi că adevărata ţintă a călătoriei a fost bine arătată în cuvintele spuse mai înainte.

Aceşti doi oameni, care stăteau fată în fată în acelaşi compartiment, mergeau pe căi deosebite: unul mergea hotărît spre iad, iar celălalt avea o ţintă sigură în cer. Unul se afla pe calea largă a pierzării, iar celălalt pe calea cea strîmtă ce duce la viaţa veşnică. Şi călătoria vieţii noastre pe acest pământ trebuie să ducă în cer, sau în iad. Aşa că întrebările cele mai însemnate pentru fiecare din noi sînt: "Care este ţinta călătoriei mele? Pe ce cale călătoresc?"

Dacă eşti pe calea pierzării, te rog opreşte-te şi întoarce-te la calea care duce la viata veşnică. "Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în EL, să nu piară, ci să aibă viaţa veşnică" (Ioan 3.16). "Isus i-a zis: EU sînt CALEA, ADEVĂRUL şi VIATA" (Ioan 14.6).